

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspeditelja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 40.

V Ljubljani, v ponedeljek 19. februvarija 1894.

Letnik XXII.

Proti usmiljenim sestram.

Iz Celovca, dne 16. febr.

Usmiljene sestre ne pridejo v celovško bolnišnico. Tako se je po daljši, deloma prav ostri debati sklenilo miuoli ponedeljek v našem deželnem zboru. Po predlogu finančnega odseka prešlo se je preko znanega predloga gospoda Greg. Einspielerja na dnevni red!

Kakor smo „prorokovali“, tako se je zgodilo! Oni gg. poslanci, ki so bili Gr. Einspielerja predlog, naj se uvedejo v novi bolnišnici usmiljene sestre za postrežbo, prej malo ne jednoglasno podpirali, so ga zdaj tudi malo ne jednoglasno pokopali! Čudimo se temu ne. Pri prejšnjem glasovanju so tudi memško-liberalni, zlasti kmetski poslanci sodili vsaj nekoliko po svoji pameti, med tem časom pa se je za kulisami zgodilo marsikaj in bilo je par slavnostij v znani rumeni hiši v kolodvorskih ulicah. In ker je bila v celi tej zadevi zastran dijakonis in usmiljenih sestrá posebno angažovana „čast“ tamošnje hišne gospodinje, ki se je v ponedeljek s spremstvom pokazala i na deželnozbornski galeriji, potemtakem se res ne čudimo, da so „možati“ naši liberalni poslanci vstali kot jeden „mož“, ko je bilo treba zavreči Einspielerjev predlog. Saj je pa tudi naš g. deželni šef izjavil, da je zadnji izborni govor mil. g. knezoškofa Einspielerjevemu predlogu le „škodoval“, in ta mora vendar biti — „mož-beseda“!

Značilna je za naše razmere vsa ta stvar, značilna tudi debata, ki se je o nji vršila minoli ponedeljek in o kateri poročam natančneje v naslednjem:

Dr. Ubl predlaga v imenu finančnega odseka, naj se preko Einspielerjevega predloga prestopi na dnevni red.

Mil. g. knezoškof dr. J. Kahn, zagovarja je z daljšim govorom Einspielerjev predlog, povdarjajo, kako važni so za večnost zadnji trenotki človeka, kjer mu treba dušne pomoči. Ravno za to pa v sedanjem hišnem redu bolnišnice ni dosti preskrbljeno. Za to pa se skrbi, ako se uvede duhovni red. Usmiljene sestre so primeroma tudi ceneje, kakor posvetne postrežnice, in mnogo bolj skrbé za snažnost in red. Zato prosijo, naj se gosp. Einspielerja predlog izroči deželnemu odboru v uvaževanje.

Poslanec Einspieler obžaluje predlog finančnega odseka, ker nasprotuje mišljenju in željam prebivalstva. Tudi popravlja razne trditve poslanca Hocka, zlasti o bolnišnici v Würzburgu, o kateri je trdil Hock čisto neresnične stvari. Kaže, kako hvallijo usmiljene sestre drugod (na Štajerskem itd.) in prosi zlasti poslance kmetskih občin, naj glasujejo zoper predlog finančnega odseka.

Poslanec Hock polemizira prav surovo in neotesano zoper knezoškofa in Einspielerja. Skušá dokazati da berolinska nadstrežnica križa ni odstranila, kakor je rekel Einspieler, in da je to „prazno besedičenje“. Knezoškofu očita, zakaj prej niso prišli v deželni zbor, in se vjeda nad besedami mil. g. knezoškofa, „naj se ne neti z nova prepir“. On noče preiskovati, zakaj so mil. knezoškof ravno sedaj prišli v zbornico!! Da so v drugih krajih v bolnišnicah usmiljene sestre, opravičuje s tem, da so tam druge „razmere“! „Mi hočemo,“ pravi Hock, „postrežbo čim bolj spopolniti. Krščanska usmiljenost gre samo do gotovih vrat; tam se začinja še le humaniteta (!!); tam usmiljene sestre ne vstopijo, marveč le humaniteta; to hočemo doseči...“ Tako je liberalno svojo modrost prodajal Hock.

Poslanec Pongrac obžaluje, da finančni odsek zavrača Einspielerjev predlog. Ko bi on moral bolan iti v bolnišnico, dal bi si streči raji od jedne

usmiljene sestre, nego od treh posvetnih postrežnic.

Poslanec Einspieler vzdržuje popolnoma svoje trditve gledé berolinske postrežnice Pfau, ter je prebral neki uradni protokol, v katerem umirovljena postrežnica S. de Lorenzo pod prisego izjavlja, da je odnesla gospa Pfau križ iz operacijske dvorane, češ: „Mit diesem Kreuze bin ich schon abgefahren, das gehört nicht dahier.“ Nasproti postrežnicam je večkrat rekla: „Ich glaube an keinen Tod und Teufel, ich glaube an gar nichts.“ Ko so umirajoči ženi dali luč, je rekla: „Was brauchen Sie da ein Licht anzuzünden, zum Sterben sieht sie schon, es ist ja Tag.“ Proti neki ženski se je izjavila: „Eine Katholikin bin ich, aber eine kalte, es gibt auch kalte Katholiken“, in „Wozu der Pater, der Kranke kann ja ohne Pater auch sterben“ itd. Mislim, te izjave pač zadostujejo. „Liberalni“ poslanci pa so jih spremljali s klici: „Klatscherei!!“ In taki ljudje zastopajo — katoliško ljudstvo!! „Fr. St.“ še dostavljajo: „Die Verlesung machte einen geradezu unerquicklichen Eindruck.“

Posl. dr. Luggin zagovarja predlog fin. odseka, češ, da bi se z Einspielerjevim predlogom zidanje nove bolnišnice le zavleklo. (?)

Knezoškof dr. J. Kahn odločno zavračajo Hockovo neotesano očitaje, zakaj prej niso prišli v deželni zbor. Opravičujejo Einspielerjev predlog nasproti Hock-u in dr. Lugginu in ovržejo njiju trditve.

Poslanec Einspieler predlaga, naj se glasuje po imenih, kar se pa odkloni. Liberalci so namreč vso zadevo proglasili za čisto strankarsko reč, v kateri so se morali vsi pokoriti.

Proti predlogu finančnega odseka, torej za Einspielerjev predlog so glasovali samo: mil. knezoškof dr. Kahn, Einspieler, Muri, Pongrac, knez Rosenberg in grof Lodron. Zanj je bilo 28 glasov.

LISTEK

O pogrebu pokojnega Franje Račkega.

Iz Zagreba, 16. februvarija.

Z največjimi častmi, kakoršne je mogla domovina hrvatska prirediti, opravil se je pogreb dr. Fr. Račkega dne 15. februvarija. Sodelovale so pri tem svečanem činu vse deželne oblasti, društva, korporacije, šole in meščanstvo ter zunanje deputacije. Pokojnik je ležal na mrtvaškem odru v akademski zgradi na Zrinjskem trgu, kakor je to želela akademija. Tukaj, kjer je neutrudljivi učenjak sprovel večji del svojega časa, počival je še zadnja dva dni svojega zemeljskega obstanka. Zahvalno prebivalstvo glavnega mesta je hitelo trumoma v akademijo, da vidi še poslednjikrat blago lice neutrudljivega delavca za narodno prosveto in da se pomoli za mir njegove duše. Cel čas je bila napolnjena dvorana, kjer je pokojnik ležal v cvetju, a težko je bilo priti do kropila, a kasneje pa, celó do same dvorane, kajti vsi hodniki in stopnjice so bile napolnjene z ljudmi, ki so hoteli izkazati poslednjo čast zaslužnemu kanoniku.

Pogreb je bil napovedan za pol 9. uro, ali predno so se zbrali vsi udeleženci, odbila je že deveta ura. Tedaj še le položé mrtve ostanke v krasni

krsti na šesterovprezna mrtvaška kola, vsa urešena s krasnimi vencí. Ko so bile odpete mrtvaške molitve, stopi na preddvorje akademije akademik in vseučilišni profesor dr. Franjo Marković ter je z ginjnim glasom spregovoril sledeči govor v slovo pokojnemu:

„Kakor sirote za očetom svojim gledamo za Teboj na Tvojem poslednjem odhodu iz tega doma, kateremu si Ti z velikim škofom, utemeljiteljem njegovim, bil srce in duša, oče in mati. Vsaki dan si Ti prihajal v ta dom, da mu prineseš sveta in njege, napotkov in nadgleda, duha in življenja, a odhajal si iz njega, da mu do jutraj nabereš nove duhovne hrane in krepila. Vsaki dan si Ti v ta dom donášal goreče žarke svojega bogoduhega bitja, da postane ta dom, le-ta jugoslovanska akademija, zvezda danica znanja in prosvete, bratovske in človečanske ljubezni Hrvatu in Srbu, Slovencu in Bolgaru.

Ah, sedaj radi Tebe mrtvega, ona zvezda trepeče in kakor da se z višine prigiblje — bodi jej zagovornik pri Bogu milostljivem, naj jej obvaruje sijaj in žar, naj ne dopusti, da se prigne.

Včeraj smo Tebe mrtvega prinesli v ta dom, kateremu si Ti domačin, da kakor si v častni hiši svoji v poslednjih trenotkih življenja svojega z umirajočo reko blagoslovil sorodnike in domače svoje,

tako poslednji dan svoj pod človeško streho boraveč v tem domu, prekriženih belih rok Tvoj duh pravednik in blagovestnik blagoslovi le ta Tvoj duhovni dom, Tvoj najdražji dom. V ime tega doma ter v ime rojstnega Tvojega doma fužinskega in v ime vse domovine, s tega praga, kakor so nam trojne boli na srcu za Teboj, tri besede slovesa v joku spregovorimo Tebi:

Naša hvala Tebi, Franjo Rački, za vse neprecenljivo dobro, ki si ga izkazal temu domu, zavlačaju, domovini.

Naš klic Tebi, Franjo Rački, da bodeš pred Bogom višnjim zavetnik temu domu, naj milostljivo varuje njega in naj varuje življenje utemeljitelja in pokrovitelja njegovega.“

Naš vzklik Tebi, Franjo Pački, vzklik, ki se bode vrival v srcih hrvatskih, dokler poživi zadnji Hrvat: Slava Tebi!

Zbrano občinstvo je zaklicalo trikrat „Slava!“, a ko je pevsko društvo „Kolo“ odpelo Zajčevo „Nadgrobno pesem“, začel se je sprevod pomikati dalje skozi mestne ulice, ki so bile urešene z zastavami. Sprevod je bil podoben Draškovičevemu lanskega leta. Po odpetej črni maši v stolni cerkvi nadaljeval se je sprevod na pokopališče „Mirogoj“, kamor je prispel še le okoli pol 12. uri. Po opravljenih molitvah je spregovoril vseučilišni profesor Tade Šmi-

6 m. m.

To poročilo za danes zadostuj, omenjamo pa, da s tem stvar še nikakor ni končana, marveč se je prav začela in zna priti čas, ko se bode tudi preko sedaj v deželni zbornici vsemogočno gospodujejo klike — prešlo na dnevni red!

—m—

Deželni zbor kranjski.

(Stirinajsta seja dne 16. februarja.)

(Konec.)

Da se pokrije primanjkljaj skupne redne in izredne potrebe v znesku 1.064.842 gld., navsetovala je večina finančnega odseka 40% priklado od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, kar znaša 135.016 gld.; deželno naklado na žgane opojne pijače, katere dohodek se proračunava na 195.000 gld.; 28% priklado na vse predpisane svote neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred, kar bi zneslo 430.263 gld. To pokrije bi zneslo 760.279 gld., torej se kaže nepokriti primanjkljaj v znesku 304.563 gld., kateri naj se po nasvetu finančnega odseka pokrije z blagajničnimi preostanki in deželnim posojilom do najvišjega zneska 250.000 gld.

Navadni poročevalec o proračunu, profesor Šuklje, je predlagal, naj se deželna naklada zviša po 4%, ostali primanjkljaj pa pokrije z blagajničnimi preostanki in, v kolikor ti ne zadostujejo, s kreditno operacijo do 150.000 gld. Z večino jednega glasu je pri prvem glasovanju obveljal ta predlog. V XI. seji dež. zbora pa je vsled dogovora narodnih poslancev stavljal poslanec Hribar nujni predlog, da finančni odsek iznova pretresa to vprašanje, ker nenadni večji primanjkljaj je narastel v prvi vrsti zaradi ogromnih stroškov za novo bolnico. Pri dotični razpravi je bilo najprej načelno rešeno vprašanje, ali naj se najame posebno viseče deželno posojilo, ali se povikšajo naklade. Člani finančnega odseka: Murnik, Hribar, Klun, doktor Papež, Stegnar in Žitnik so glasovali za to, da se naklade ne zvikšajo ampak najame dež. posojilo do najvišjega zneska 250.000 gld., bodisi proti zastavi državnih obligacij glavinskega premoženja dežele kranjske, ali pa po kaki drugi kreditni operaciji. Manjšina odsekova, namreč poslanci: Šuklje, Višnikar, Schwegel, doktor Schaffer in Luckmann pa so prvotne svoje predloge naznanili kot poročilo manjšine. Vsled tega je g. prof. Šuklje odložil poročilo o proračunu, katero je v imenu večine v zbornici zastopal gosp. kanonik Klun. V tem poročilu se naglašajo:

Finančni odsek ne taji, da redni stroški od leta do leta naraščajo in da si deželna uprava gledé nekaterih, kakor n. pr. gledé stroškov za šolstvo, pri največji štedljivosti celo pomagati ne more, ker niso odvisni od njene volje, ampak od posebnega zakona; ravno tako je že zdaj očitno, da nas čakajo večji administrativni stroški, da se za dobredelne naprave, za zboljševalne namene itd. čedalje več potrebuje; ali na drugi strani poštevata je večina finančnega odseka, da redni deželni prihodki presegajo redne stroške za okroglih 104.000 gld. in da je mogoče

te redne prihodke po kakem novem viru še tolikanj pomnožiti, da bodo po poravnanih obilnih stroških za bolnišnično zgradbo, ki so v prvi vrsti prouzročili letošnji izredno visoki primanjkljaj, tudi po odpadku državnega doneska letnih 127.227 gld. za zemljiško odvezo zadostovali za navadne deželne potrebe.

Nov vir za pomnožitev deželnih dohodkov se večini finančnega odseka zdi deželna naklada na pivo, ki naj bi se odmerila po 1 gld. od vsakega hektolitra zavžitega piva. Ker je pa finančnemu odseku primanjkovala vsakatera zanesljiva podloga za konsum te pijače v naši deželi, ki po sodbi nekaterih znaša gotovo 100.000 hektolitrov na leto, je bila nasvetovana in od finančnega odseka res tudi vsprejeta V. resolucija, ki deželnemu odboru naroča, da naj o tej stvari natančneje poizveduje in v prihodnjem zasedanju poroča, oziroma stavi potrebne predloge.

Dalje je nasvetoval finančni odsek, da se za l. 1894 podaljšajo že dovoljeni krediti za ceste Ribnica-Loški Potok, Lipa-Podpeč pri Selih in pri Vrhniku, za obrambo mostu čez Ljubljaničo pri Gor. Kašlju, za kamenit most čez Reko, za kočevski vodovod, kopališče v deželni bolnici, v skupnem znesku 38.000 gld.

Ob enem je predlagal naslednje resolucije:

1. Deželnemu odboru se naroča, da izdela penzijski statut za deželne uradnike ter ga gotovo predloži deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

2. Deželnemu odboru se nadalje naroča, da uvede redno in resno kontrolo pri občinskih računih ter v to svrhu pred vsem primerno pouči občinske predstojnike.

3. Z ozirom na ugodni uspeh deželne naklade na žgane opojne tekočine odmeri se za leto 1894 poslujočemu osebju posebna nagrada v znesku 5% od vsega čistega dohodka, kateri po odbitih remanencah presega znesek 100.000 gld. Deželni odbor se pooblašča, da po svoji previdnosti razdeli to svoto med one pri pobiranju deželne naklade poslujoče osebe, katere se odlikujejo po posebni spretnosti in točnosti. Iz istega zneska naj se eventualno tudi primerno nagradi akcesist Zvonimir Zor.

4. Deželnemu odboru se naroča, da se udeleži zakupne dražbe užitinskega davka na Kranjskem kot ponudnik imenom dežele, in sicer pri vseh zakupnih dražbah, katere se bodo vršile do prihodnjega deželnozborskega zasedanja.

5. Deželnemu odboru se naroča, da brez zamude prične potrebne preiskave in poizvedbe gledé vpeljave deželne naklade na pivo ter v prihodnjem zasedanju poroča deželnemu zboru, oziroma stavi potrebne predloge.

Poslanec baron Schwegel je še dostavil resolucijo gledé sladkorne pese na Dolenjskem in poslanec Hribar, da se za cesto od Vodice do meje okrajnega glavarstva kranjskega dovoli kredita 2000 gld.

O teh predlogih in resolucijah je bila nad 9 ur dolga debata. Ker nam ne dostaja prostora in

ciklas govor v ime akademije, profesor dr. Brestjenski v ime zjedinjene opozicije, arhivar Koblar v ime „Matice Slovenske“, ki je položila tudi venec na krsto, dr. Kušar v ime „Slovenskega Sokola“, profesor Lundell iz Upsale v ime evropske znanosti in profesor Kulakovski v ime slovanstva. V vseh teh govorih so se spominjale vrline in velike zasluge pokojnika za hrvatsko, slovanstvo in za splošno znanost.

Hrvati so pri tej priložnosti zopet pokazali, kako znajo ceniti svoje duševne velikane, pa moramo s pravom trditi, da narod, ki tako čisla vzvišene ideale, ne more propasti, nego ima veliko bodočnost. Zatorej se je pa tudi hrvatski sabor pri tej priložnosti grdo osramotil, ko ni hotel vsprejeti po poslancu Folnegoviću predloženih treh točk gledé pokojnega Račkega, namreč da se izreče v imenu sabora sožaljenje akademiji, da se položi na krsto venec po predsedniku hrvatskega sabora in da sabor prisostvuje pogrebu. Vlada sama je pobila puhle odgovore saborskega predsednika na te predloge s tem, da je sama prisostvala pogrebu. Iz ponašanja naših poslancev v tej zadevi more se najbolje sklepati, kakšni elementi so zastopani v našem saboru. Z opozicijo je glasovalo za Folnegovićev predlog samo 7 članov večine, vsi drugi so bili proti. Pa naj na to kdo poreče, da je to

cvet hrvatskega, kar bi moral biti. V nobenem evropskem saboru se kaj takega ne bi moglo zgoditi. To ponašanje je ob enem pravo merilo njihove inteligencije. Dalmatinski sabor je enoglasno izrazil sožalje akademiji, in vendar sedi v tem saboru manjšina, ki je protivna Hrvatskemu, ali v tem slučaju je pozabila na strasti.

Predsednik hrvatskega sabora se je pozval na to, da Rački ni bil član sabora, pa da zatoraj tudi ni v nobeni zvezi z njim. Ali Rački je bil član naroda, in to vrlo časten član onega naroda, katerega čast ima zastopati hrvatski sabor. Seveda je bil pokojnik drugih nazorov, nego današnja mažaronska saborska večina, katerej seveda niso poznati mnogi in prepotrebni etični pojmovi, katere mora imeti pravi domoljub. Če je spoštoval Račkega ves narod hrvatski, če so ga visoko cenili drugi evropski narodi, kako je mogoče, da ga ne bi spoštovalo ono zastopstvo, ki predstavlja ves hrvatski narod, da je to zastopstvo zares hrvatsko. Žalibog da je prenehalo že zdavnaj to biti, a najboljši dokaz, da je temu tako, je ponašanje njegovo v tej zadevi, ker se je postavilo s tem v opreko z vsem hrvatskim narodom. Kadar oživi Račkega duh, mladi hrvatski naraščaj, tedaj bodo zginili s površja taki žalostni prizori, ki gotovo niso na čast našemu narodu. V to ime Bog pomoz!

so časniki v mnogih stvareh itak že večkrat pisali, hočemo ob kratkem storiti svojo dolžnost.

Poročevalec je bil poslanec Klun, ki je zastopal predloge večine finančnega odseka. Poslanec Luckmannu priporoča predloge manjšine. Poslanec Hribar zagovarja predloge večine ter kritikuje posebno delovanje okrajnega glavarja v Krškem, barona Schönbbergerja, ki ni dovolj zmožen slovenščine, in postopanje okr. glavarja v Kočevju, pl. Thomanna, proti g. župniškemu upravitelju v Loškem Potoku. Dr. Schaffer govori v imenu manjšine ter razlaga pomen državnozborske koalicije. Odgovarja mu dr. Tavčar, ki naglašajo, da je koalicija le prehodno stanje ter omenja nekaterih dogodkov v prilog nemščini. Deželni predsednik baron Hein odgovarja najprvo slovenski in potem nemški poslancu Hribarju in dr. Tavčarju. Baron Schwegel govori pričetkom o deželnih financah ter priporoča zvišanje priklad. Dalje obsoja grofa Taaffeja in njegovo volilno reformo, končno pa daje nauke, katere sam potrebuje, naj bi se pri razpravah ne črnili javni funkcionarji, ki se v zbornici ne morejo zagovarjati, in naj bi se poslanci ne ozirali na razna ovađuška pisma. S tem je menil poučiti o taktu poslanca Žitnika, ki je v zaupnem razgovoru finančnega in upravnega odseka omenjal dogodkov, ki se tičejo gorenjskih pašnikov.

V popoldanski seji je še govoril poslanec Ivan Hribar, dr. Schaffer, Šuklje, ki je zagovarjal stališče manjšine, očital radikalni stranki, da se boji prihodnjih volitev, konservativni pa, da ni storila potrebnih korakov proti nezaupnici grofu Hohenwartu, in poročevalec Klun, ki odgovarja na razne opazke predgovornikov. Poslanec Žitnik odgovarja na očitjanje barona Schwegla. O tem poročamo jutri na drugem mestu obširneje.

Pri glasovanju so bili sprejeti vsi predlogi večine, za predlog manjšine so glasovali Nemci, od narodnih poslancev Šuklje in Višnikar. Priznati moramo, da je bila vsa debata nenavadno mirna in stvarna.

Deželni zbor goriški.

Deseta deželnozborska seja je bila v četrtek dne 15. t. m. Deželni glavar otvori sejo koj po 5. uri. Po prečitnem in potrjenem zapisniku zadnje seje in pred prestopom na dnevni red, pravi glavar, da so se mu naznanile tri interpelacije. Dve sta podpisala poslanca Alfred grof Coronini in dr. Rojic in sta obe obrnjene do dež. glavarja; prvo je prečital grof Coronini, drugo pa dr. Rojic. V prvi vprašata dež. glavarja, ali res ne namerava večina šolskega odseka poročati o predlogu posl. dr. Gregorčiča glede ustanovitve deželnega šolskega zaloge in če je to res, kako ali misli dež. glavar, da se tako postopanje vjema z duhom in črko deželnozborskega pravilnega reda. Dež. glavar, koj odgovori, da on po pravilnem redu nikakor ni odgovoren za sklepe kakega odseka in da njemu tudi ni bilo vročeno nikako poročilo šolskega odseka. — V drugi interpelaciji pa vprašata ista poslanca, ali namerava deželni glavar staviti na dnevni red poročilo o prošnji političnega društva „Sloga“, v kateri prosi, da se mu še v tem zasedanju dovoli podpora 1000 gld. za ustanovitev slovenske obrtniške šole v Gorici, ker je tudi neki drugi neimenovan prijatelj in podpornik obljubil dati v isto svrhu glavnic 4000. Glavar pravi, da je poročilo že izgotovljeno in da pride koj v prihodnji seji na dnevni red.

Tretjo interpelacijo pa je stavljal posl. dr. Gregorčič z več slovenskimi tovariši do e. kr. visoke vlade. Ta interpelacija je neko nadaljevanje ali spolnjenje one interpelacije, katero je stavljal dr. Rojic in tovariši v osmi seji glede poduka v nemščini na goriškem gimnaziju. Interpelacija graja postopanje gimnazijskega ravnatelja, ki v nižih razredih, ko dijaki nise še dovolj zmožni nemščine, nastavlja profesorje nemške narodnosti, med tem ko so prej v teh razredih podučevali profesorji domačini ali vsaj taki, ki so bili zmožni kakega deželne jezika; dalje tudi ni treba, da bi bili na goriškem gimnaziju nastavljeni trije profesorji germanisti. Interpelacija tudi toži, da so se na goriškem gimnaziju skoraj popolnoma odpravili ponavljajni izpiti in da se z dijaki koncem semestra prestrogo postopa, kar se razvidi iz mesečnih katalogov. Tako so pri marsikaterem dijaku kazali mesečni katalogi dobre rede in da dijak koncem nobenega meseca ni bil opominjan, a vendar je konec semestra dobil slab red. Zato ni čuda, da jih je konec tega semestra padlo 144.

In tudi na realki niso boljše razmere; tam jih je padlo 48%.

Na vse to pozivljajo interpelanti visoko ministerstvo, da naj zahteva mesečne kataloge, pošlje posebno preiskovalno komisijo vprašati tudi profesorje in da se, če treba, tudi uradno popravijo dijaška spričala.

Na to se prestopi na dnevni red in dobi besedo posl. dr. Venuti, da v temelji v svojem in v imenu drugih italijanskih poslancev v zadnji seji napovedano resolucijo zastran srednjih šol v Gorici. V temeljitev je bila zelo dolga, lepa, tu pa tam tudi zelo ostra in pikra obsodba odnošajev na naših srednjih šolah, v katerih se pouk v materinem jeziku zelo zanemarija, med tem ko se germanizacija širi od dne do dne; na izobraževališču za učiteljice niti ni izprašanega profesorja iz italijanščine in njene literature. Koncem stavi tale predlog: Deželni zbor naj sklene, da zelo obžaluje sedanje razmere na goriških srednjih šolah, deželnemu odboru pa se naroča, da to resolucijo nujno predloži c. kr. vladi.

Ker bi se bil moral po opravljenem redu predlog še izročiti kakemu odseku, zato stavi isti poslanec še drugi predlog, da se cela zadeva smatra za nujno in se o njej razpravlja že v tej seji, čemur zbor tudi pritrdi.

K razpravi se oglasi dr. Gregorčič, ki reče, da ne želi, da bi se vse te pritožbe raztegnile tudi na žensko izobraževališče. Kar namreč zadene ta zavod, se imajo morda Italijani pritoževati, ali Slovencem se ne godi v narodnem oziru nikaka krivica, k večjemu bi bilo želeli, da bi se že zastareli učni načrti nekoliko spremenili v tem, da bi se pedagogija ne poučevala že v prvem tečaju v nemščini, ko kandidatkinje niso še dovolj zmožne nemškega jezika, kakor tudi, da bi se zgodovina, ki se je skozi 3 leta poučevala v materinščini, ne ponavljala v 4. tečaju v tečaju v nemščini. — Ker se drugi poslanec ni oglasil, da glavni predlog na glasovanje; za-nj so glasovali vsi navzoči poslanci obeh narodnostij.

Na to se koj oglasi Al. vit. Bosizio, vladni komisar, in pravi, da hoče, ker je predstojeca resolucija v tesni zvezi z interpelacijo dr. Rojica in tovarišev, že danes po moči na dr. Rojicevo interpelacijo odgovoriti in reče: Ni sicer izključeno, da vlada ne bode dala preiskovati razmer gimnazijskih, ali že zdaj se mora v marsičem interpelaciji oporekati in sicer: a) Ni res, da so razmere glede napredka dijakov na goriškem gimnaziju najslabše v celi Avstriji, ker so še neugodnejše na drugih gimnazijih, kakor v Ljubljani, Černovicah itd.; b) popolno neresnično je, da je rabil prof. dr. Vrba besede: „Es ist eine undankbare Arbeit, aus diesen verbauerten Gehirnen civilisirte Menschen zu bilden“; c) ni res, da gimnazijski vodja odsvetuje roditeljem, da pri vstopu v gimnazij vpišejo svoje otroke za Slovence ali Italijane, marveč jih le opozori na posledke, ker potem bodo imeli tako vpisani dijaki eden obližati predmet več; d) če se zahteva od dijakov, ki pridejo z drugih gimnazij, sprejemni izpit, je to odvisno popolno od ravnatelja; e) ni res, da se je še le pod tem ravnateljem vpeljalo v šolskem programu edino le v nemščini naznanjati začetek šolskega leta, dneve sprejemnih izpitov in druge pogoje za sprejem v gimnazij, ker vse to velja že od l. 1886; f) šolski nadzornik Leschanovsky je res l. 1887 vpeljal in naročil, da naj se v viših razredih intenzivnejše poučuje v nemščini, in visoko ministerstvo ni le ta njegov vkrep popolnoma odobrilo, marveč še raztegnilo tudi na nižje razrede.

Dr. Verze gnassi je na to poročal v imenu pravnega odseka o prošnji goriškega županstva, da se mu dovoli porabiti znesek posojila od l. 1889 za drenažo na pokopališču. Razen posl. dr. Rojica, ki je povdarjal, da je sploh zoper sedanje pokopališče in da še vedno ostaja pri tem, kar je že pred leti o njim pisal in govoril, se ne oglasi k besedi nikdo. Predlog je bil sprejet z veliko večino.

Sledilo je potem še devet poročil petičijskega odseka.

Pred vsem se po predlogu posl. dr. Abrama podeli raznim cestnim odborom sledeče denarne podpore: červinjskemu 2500 gld.; gradiščanskemu 1500 gld., tolimskemu 1000 gl.; komenskemu 1000 gld.; ajdovskemu 800 gld.; sežanskemu 1000 gld.; kanalskemu 900 gld.; goriškemu 1000 in za zgradbo ceste po braniški dolini 300 gld.

Isti posl. je še poročal o predlogu deželnega odbora zastran zagrajenja plazov pod Sedlom v kobaridskem kotu o prošnji cestnega odbora bovškega v založbo primankljeja, o prošnji, katero so Zapotočani predložili po anhovskem županstvu za podporo v zgradbo ceste iz Zapotoka proti Kobališču in o prošnji trgovinske zbornice v Gorici za podporo v proizvodbe, kako bi se dala zgraditi železnica po Soški dolini. Prva prošnja se usliši in se dovoli za napravo jezov pod Sedlom 600 gld., čez drugo in tretjo se prestopi na dnevni red, trgovinski zbornici pa se dovoli 266 gld. ter se deželnemu odboru naroči, da vsej moči to zadevo priporoča visoki vladi.

Posl. dr. Venuti poroča o prošnji romanskega županstva za povišanje jezov ob hudourniku Judrija in o prošnji marjanske občine za kanalizovanje. Ker ste obe li zadevi le občinski in ker ste bili obe prošnji predlagani brez vsakega načrta, po katerem bi se dala ta dela izvršiti, prestopi po predlogu odsekov dežel. zbor o prošnjah na dnevni red.

Mesto odsotnega poslanca dr. Lisjaka je poslednjič poročal posl. dr. Nik. Tonklič o prošnji podpiralne zaloge dunajskih pravnikov in o prošnji glavnega odbora za V. vinarski kongres na Dunaju. Obe prošnji se odbijete in se prestopi o njih na dnevni red.

Prihodnja, in ob ednem zadnja seja letošnjega zasedanja hode prihodnji torek in njen začetek je napovedan ob 10¹/₂ uri predpoludne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. februarija.

Moravski deželni zbor je kouchal svoje zasedanje. Pečal se je največ z gospodarskimi vprašanji. Mladočehi so poskušali velika politična vprašanja spraviti v zbor, pa jih še Staročehi niso podpirali. Nemci so bili letos nekoliko ozirnejši na Čeha, menda zaradi koalicije. Privolili so v to, da se osnuje jedna češka deželna velika realka. S tem seveda niso poravnane krivice, ki se godé Čehom na Moravskem, kajti še vedno imajo Čehi mnogo manj srednjih šol nego Nemci, dasi jih je mnogo več v deželi. Nemci se torej še ne morejo ponašati s svojo naklonjenostjo do Čehov.

Češko veleposestvo. Veleposestniki odločivši se od konservativnega veleposestva hočejo v kratkem pri volitvah poskusiti svojo srečo. Kandidujejo barona Leonhardija za izprazneni državnozbornski mandat v budejeviški volilni skupini veleposestva. Hkratu so pa sklenili izdati neko izjavo proti govorom, ki sta jih v deželnem zboru imela grof Buquoy in Lebedur.

Katoliško vseučilišče na Moravskem. Sprožila se je bila misel, da so v Olomucu na Moravskem osnuje katoliško vseučilišče, ki bi bilo posebno potrebno, ker na češkem vseučilišču v Pragi ne veje baš krščanski duh. Nekateri duhovniki so že bili ubljubili doneske. Sedaj se pa kaže, da vendar iz vsega ne bode nič. Mnogi ugovarjajo, da bi vseučilišče preveč stalo. Če se tudi ne osnuje medicinska fakulteta, bi bilo vendar treba 80.000 gld. na leto. Toliko pa ni moč nabrati mej katoliki na Moravskem. Tudi bi se razmere na češkem v Pragi za katoličanstvo še shujšale, ker bi to vseučilišče začelo odločen boj proti moravskemu vseučilišču, ako bi bilo zares katoliško. Zaradi tega pa mnogi mislijo, da je treba pred vsem gledati, da se odstrani iz ljudskih, srednjih in visokih šol vse, kar nasprotuje katoličanstvu. Mi k temu le pristavljamo željo, da bi to bilo kmalu mogoče.

Rumunska mornarica. Ruski listi se ježe, da si Rumunija snuje mornarico na Črnem morju. Do leta 1887. o kaki rumunski mornarici ni bilo govora. Tedaj so se napravile prve ladije. Drugo leto je pa že majhno rumunsko brodovje obiskalo razna pristanišča ob Sredozemskem morju. Od tega časa se pa število ladij vedno množi, kmalu jih je bilo čez dvajset. Sedaj so vojno pristanišče iz Galaca prestavi v Ziglino ob Črnem morju. Sedaj ruski listi ugibljejo, ima li Rumunija pravico imeti ladije na črnem morju; po njihovem mnenju dotična določba pogodbe sklenjene po krimski vojski, po kateri je prepovedano imeti vojne ladije na Črnem morju, še ni razveljavljena za nobeno drugo državo, kakor za Rusijo. Evropska diplomacija je pa najbrž družih mislij. S tem, da je Rusija svojevoljno odpravila dotično pogodbo, je pogodba zgubila v dotičnih točkah svojo veljavo.

Obnovljenje katoliškega oddelka v pruskem učnem ministerstvu. V Berlinu

baje že premišljajo, da se obnovi poseben katoliški oddelak v ministerstvu za bogočastje in nauk. Ta oddelak se je bil odpravil, ko se je bil začel kulturni boj. Tako bi se zopet odpravil jeden nasledek dvoboja.

Nemške kolonijalne razmere. V nemškem državnem zboru je poslanec Bebel hudo grajal upravo v kolonijah. Posebno podguverner Wroham grdo dela z ljudmi. Sploh vlada v nemških kolonijah le bič. Državni kancelar je pa izjavil, da se mora počakati izida preiskave. Če je res podguverner tako grdo ravnal z ljudmi, bode že on odpomogel. Gotovo se mora z domačini lepo ravnati in on je pripravljen podpirati delovanje očetov sv. Duha. Nikakor pa ni prav, da se podguverner tako napada, s tem se le odvrtačajo častniki in uradniki od službovanja v kolonijah. Kdo bode še maral iti v kolonije? Krivci se bodo gotovo kaznovali, ali stvari se pa ne smeje pretiravati.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. februarija.

(Duhovnik in dijaki.) »Brixener Chronik« je objavila dne 16. febr. članek z naslovom: Priester und Studenten oder: Eine Heldenthat des confessionslosen Schul-Bureaukratismus. V tem članku razpravlja razmere na ljubljanskem višjem gimnaziju, kakorjih je v izbornem članku v našem listu pojasnil dr. J. Ev. Krek. Članek končuje z nastopnimi besedami. „Es wird immer schöner. In der Innsbrucker Duellgeschichte wird ein Priester bestraft weil er eine katholische Verordnung nicht übertreten will, da werden die Studenten gestraft, weil sie mit einem katholischen Priester mit Erlaubniss ihrer Eltern verkehren. Das alles ist in einer Zeit möglich, wo man von den Soldaten den Schwur abnimmt, dem Kaiser treu zu sein wegen Gott, den man aber durch die confessionslose Erziehung und das geduldete Duelliren — aus dem Herzen der Unterthanen zu verbannen sucht. Es lebe die Logik und das wackere Zurückdrängen der katholischen Forderungen! —

(Deželnozbornski mandat odložil) je poslanec dolenskih mest prof. Šuklje. Kaj ga je k temu privedlo, ne vemo, sam je na to vprašanje poslancem odgovoril, da je bolan. Najbrže, da bo pri tej boleznit tudi kaj političnega vnetja, katero je morda povzročila koalicija. Poslanec Šuklje je namreč na Dunaju v državnem zboru ostal v konservativnem klubu, v kranjskem deželnem zboru pa s konservativci hoditi ni maral, z naprednjaki ni mogel, z Nemci pa ni smel“.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) je imelo dne 7. februarija svojo LXXIV. sejo. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. vitez Bleiweis, Ivan Hribar, Anton Koblar, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Josip Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejic, Anton Žlogar, (zapisnikar). Denarničar dr. Vošnjak poroča o dohodkih in troških preteklega leta. Sklepni računi kažejo večje prispevke nego v prejšnji upravni dobi, a tudi izdatki so vsled družbenih zavodov poskočili. Našteje posojilnice, v katerih je naložen družben denar. Tajnik naznanja dospele vloge in prošnje; omenja, katere so bile rešene upravnim potom, kar se odobrovalno sprejme na znanje. Nekaterim prošnjam za podaritev knjig se je ustreglo. Zastran velikovske šole in družbenih zavodov v Trstu se je potrebno odredilo. Ker je družba prejela v dar čisto nova brda za tamburaški zbor, opozarjamo s tem one rodoljube, kateri snujejo take zbere, da tamburice lahko kupijo pri družbinem vodstvu pod ugodnimi pogoji.

(Slovensko gledališče.) Veseloigra v petih dejanjih „Stric bogatin“ spada mej boljše igre našega repertoira. Ker je prijateljem slovenskega gledališča znana še iz stare čitalnice, privabila je tudi večeraj mnogo občinstva. Igralo se je v obče dobro in gladko, če odštejemo nekaj predolgih odmorov mej igro, katere je zakrivil inspicient s tem, da ni pravočasno pošiljal ljudij na oder. Želeti bi bilo tudi, da bi se govorilo nekoliko glasneje in razločnejše. Da je večerajšnja igra dosegla dober vseh, imata največ zasluge vrli naš umetnik g. Borštnik in gospa Borštnik-Zvonarjeva, ki s svojo naravno igro umeta očarati občinstvo. Kakor vedno bila je na svojem mestu gospica Slavčeva. Istotako zaslužijo hvalo gospa Danilova in gospica Nigrinova, gg. Danilo in Verovšek. Maujše vloge vršile so se gladko in pri-

pomogle k dobremu vspelu predstave. Manj pa je ugajal g. Orehek, kojemu se na prvi hip pozna, da je novinec. Prihodnja predstava bode v sredo in se bode pela drugič opera: „Prodana nevesta“.

(V odbor muzejnega društva) so bili dne 14. t. m. izvoljeni gg.: predsednik, Andrej Senekovič; odborniki: deželni glavar O. Detela, profesor A. Kaspret, arhivar A. Koblar, dr. Josip Kosler, prof. Rutar, prof. Jos. Smrekar, vodja Ivan Šubic in prof. W. Voss.

(Iz štajerskega deželnega zbora.) V soboto je deželni zbor imel zadnjo sejo. Vzela so se na zunanje razna poročila deželnega odbora, zlasti o preskrbovanju ubogih. Pri tem je deželni odbornik dr. Reicher obširno dokazoval, da je treba, da drž. zbor premeni domovinski vakon. Deželni zbor je nadalje nekoliko premenil zakon o občinskih prikladah. Po novem zakonu bode treba pritrjenja deželnega odbora za občinske priklade na direktne davke od 60 do 100 odstotkov, na vžitinski davek od 20 na 25 odstotkov in so se zaradi tega predlagale nekatere premembe občinskih statutov za mesta Gradec, Celje in Maribor, da se bodo vjemali s tem zakonom. Za vpeljavo ali pobiranje priklade na spiritozne pijače za najdalje tri leta bode treba dovoljenja namestništva in deželnega odbora, ravno tako dovoljenje bode potrebno za pobiranje gostiščine najdalje tri leta. Za daljše pobiranje teh priklad je že potrebno po cesarju potrjenega deželnozborskega sklepa. Občine smejo skleniti, da bodo pobirale do 40 gld. pristojbine za podeljenje domovinstva in pobirale po 4 gld. občinskega davka od psov. Vendar mora tem sklepom pritrjati deželni odbor. Ako se pa sklene pristojbina za podeljenje domovinstva nad 40 gld. ali pasji davek nad 4 gld., je pa treba poleg dovoljenja deželnega odbora še pritrjati namestništva. Tudi smejo občine, ki so se organizovale kot sanitetne občine ali so pristopile sanitetnemu okolišu, uvesti mrliško ogledovalno takso s pritrjenjem deželnega odbora. Za druge nakupe je treba deželnozborskega sklepa in pa pritrjitve cesarjeve.

Nadalje se je sklenilo, da okrajni odbori smejo z dovoljenjem deželnega odbora in namestništva skleniti tudi naklade od 35 do 60%. Ako se deželni odbor in namestništvo o tej stvari ne moreta sporazumeti, je pa treba od cesarja potrjenega deželnozborskega sklepa. Načrt zakona, s katerim bi se nekoliko premenile sedanje določbe, kdaj se ne sme streljati divjačina, se je vrnil deželnemu odboru, da ga nekoliko predela. Nato je deželni glavar v daljšem govoru omenjal, kaj se je vse sklenilo v tem zasedanju in zahvaljeval se poslancem in vladi za marljivo delovanje oziroma podporo in sklenil zbor s Hoch klicem na cesarja. Namestnik je nato izrekel še deželnemu zboru zahvalo in priznanje, ter ga označil kot vzgledni zastop in s tem se je končalo zasedanje.

(Nesreča.) Z Bleda se nam poroča: Dne 12. t. m. se je ponesrečila 12letna M. Piber, vračujoča se popoldne s tremi tovaršicami iz šole proti domu, ker je bil led koj pri kraju slab na jezeru, se jej je vdrla; mučila se je dolgo, da bi si rešila življenje, toda ker ni bilo nikake pomoči, je našla potem žalostno smrt pod ledom. Po trudopolnem delu se je posrečilo, da so jo še-le 4 ure pozneje dobili z dna jezera mrtvo. Omeniti se mora, da je bil led letošnje leto izvrsten za drsalce, toda žalibog, da letos nismo imeli nič tujcev, da bi nas obiskali z drsanjem, kakor je bila že navada druga leta.

—n.

(Požar) Včeraj ob 10. uri jutraj je začelo goreti v dimniku Obrezove hiše na Bregu. Gorela je že tudi neka drvarnica. — Gasilci so hitro vdušili ogenj.

(Iz Trnovega pri Il. Bistrici.) Poročam, da so pošiljatve na poti do nas večkrat v nevarnosti. Zlasti se slabo godi zavojem potujočim od »Kat. tisk. društva«. Kdor bi jih videl v kaki obliki prihajajo, sodil bi, da so padli med razbojnike. Brez pardona se včasih preiskuje zavoj, če tudi ima pečate in vezi. Celo s spremnico potujočega zavoja, oznanjenega brez veljave in nevarnosti, pogosto ne oproščujejo vizite. Vsak pošten človek pa hodi dostojno oblečen po svetu. Zato tudi pisma in pošiljatve radi dostojno pošiljamo in prejemamo. Le k nam prihajajo in albis kakor ubožni iz hudega boja. Pač ne sodimo za danes še uradnika niti v moški niti v ženski uniformi. Toda taka zvedavost ni niti dostojna niti privoljena. Za danes bodi povedano le toliko, da bomo hoteli v bodoče natančneje poizvedbe. Poiskali bomo na kompetentnem mestu pojasnila in zadoščenja.

(Nenadno umrl) je včeraj ob 5. uri popoldne v gostilnici na sv. Jakoba trgu, 50 letni vrtnar, Trankvilo Cesruti. Truplo so prenesli v mrtvašnico pri sv. Kristofu.

(Ponarejeni 50taki.) V Prestitanju blizu Vidma so zaprli posestnika And. Sabottiga, na čegar njivi so našli zaboječek, v katerem je bilo 38 ponarjenih avstr. petdesetakov.

Telegrami.

Dunaj, 18. februarja. Po brzojavnem poročilu je ladija „Greif“ z avstrijsko cesarico prišla v Alicante. Na potu iz Gibraltarja v Alicante je pri Labinalu bila ladija zadela na neko peščeno kletet, ki ni zaznamovana na morskem zemljevidu. Mimogredoči francoski parnik je ladijo spravil dalje.

Dunaj, 19. februarja. Pravda proti anarhistom se je začela. Zagovorniki so zahtevali, da bi bila obravnava deloma javna, ali sodišče je sklenilo, da bodi povsem tajna. Na to se je prečitala zatožnica. Vhod v deželno sodišče kakor okrog sodišča je vse dobro zastraženo.

Budimpešta, 19. februarja. Pred parlamentom zbralo se je jako veliko ljudij, ki so navdušeno pozdravljali ministerskega predsednika in pravosodnega ministra. Poročevalec Teleszky je poročal in častital vladi, da je nastopila pot liberalne cerkvene politike, s čimer le izvršuje Deakovo politično oporoko. Polonyi utemeljuje posebni predlog, da se pravosodnemu ministru izreče nezakupnica, ker je pomanjkljivo izdelal načrt novega ženitvenega zakona. Govornik ugovarja, da bi on bil klerikalnega mišljenja. On je za to, da se zagotovi svoboda vere in enakost vseh veroizpovedanj.

Rim, 18. februarja. Danes je papež imel slovesno mašo v vatikanski baziliki, s katero so se končala slavnosti petdesetletnice njegovega škofovanja. Pri maši so bili diplomati, aristokratje in kacij 50 000 ljudij.

Berlin, 18. februarja. 2000 večjih in manjših obrtnikov je imelo shod pod predsedstvom Riharda Rösich in so sklenili resolucijo, v kateri izjavljajo svoje zadovoljstvo, da se je posrečilo nemški vladi pogoditi se z Rusijo o trgovski pogodbi, kar doselej ni bilo mogoče.

Madrid, 18. februarja. Poslanci navarrski odpotovali so od tukaj, ko niso hoteli priznati zbornicama pravice, premeniti leta 1841 sklenjeno pogodbo, po kateri so se davki v Navarri za vse bodoče čase določili.

Rio de Janeiro, 18. februarja. Brodovje je nehalo bombardovati mesto. Prebivalstvo zahteva mir. 5000 vstajnikov je prišedši z juga vdrla v državo San Paolo.

Slabo prebavljenje ima lahko slabe posledice, katere se lahko prepreči z rabo premovane **želodone tinkture** lekarnarja Piccolija v Ljubljani. Steklenica velja 10 kr. 3 10-6

Tujci.

16. februarja.

Pri **Maliču**: A Lorenz, restavratérjeva soproga, z Jezic. — Pollak, Münchner, Riedl, Mravlak, Müller, Meyer, Hüek z Dunaja. — Lamprecht iz Rathenova, — Kroschl, in Josipina Winter, zasebnica, iz Gradca.

Pri **Stenu**: dr. Lippich, c. kr. sekijski svetnik; Emilij pl. Malberg s soprogo, Josip Lercher, Grader, Kaiser, Weinberger z Dunaja. — Oton Wilhelm iz Gradca. — Weiss iz Prage. — Stern iz Frankobroda. — Rabas s soprogo, Rumel, inženér, z Višnje Gore.

Pri **bavarskem dvoru**: Lenard iz Rajhenburga. — Samide iz Stare Loke.

Pri **Juznem kolodvoru**: Sirknik iz Lukovca. — Mertens, trgovec, z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: G. Logar iz Vodnjana. — Jereb iz Idrije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
17.	7. u. zjut.	739 9	-4 0	zm. vzh.	oblačno	
	2. u. pop.	738 1	-0 2	sl. vzh.	"	0 00
	9. u. zveč.	738 8	-2 8	"	"	
18.	7. u. zjut.	738 7	-7 4	sl. vzh.	jasno	
	2. u. pop.	739 6	-3 0	zm. vzh.	oblačno	0 00
	9. u. zveč.	741 7	-6 4	"	jasno	

Srednja temperatura obeh dni -2 3° in -5 6°, oziroma za 2 7° in 6 0° pod normalom.

Jednonadstropna hiša

poleg nunskega samostana v **Škofji Loki**, obstoječa iz peterih sob in še skoro popolnoma nova, se vsled nastalih službenih ozirav lastnika **prodá** pod ugodnimi pogoji.

Hiša je posebno pripravna za zasebnike in penzioniste.

Več se izve pri lastniku **N. Čadežu** v Škofji Loki št. 104. 105 3-1

Izborno svojo zalogo raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lišno in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu tvrška

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. 81 6-4

Dunajska borza.

Dne 19. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 " 90 "
Zlata renta 4%, davka prosta	120 " 20 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 " 70 "
Akoidje avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004 " — "
Kreditne akoidje, 160 gld.	363 " — "
London, 10 funtov strl.	125 " 25 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 93 "
Cesarski cekini	5 " 92 "
Nemških mark 100	61 " 15 "

Dne 17. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " — "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 " — "
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
4% kranjako deželno posojilo	97 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " 30 "
Salmove srečke, 40 gld.	72 " — "
Waldsteinova srečke, 20 gld.	48 " — "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Akoidje angle-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 60 "
Akoidje Ferdinandove sev. želez. 1000 g. st. v.	2915 " — "
Akoidje južne železnice, 200 gld. sr.	108 " 50 "
Papirnih rubeljev 100	134 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MEBCUB“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Maria-Theresienstrasse 74 B.

Pejarski vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem s kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in voetni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.